

01 noiembrie 2018

S.G. nr. 57

Comisiei mediu și dezvoltare regională

Amendamente la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011 nr. 59 din 28 februarie 2018

1. Articolul 1

la litera a) sintagma „*cadru legal pentru*” se completează cu cuvintele „*monitorizarea, evaluarea,*” în continuare după text.

2. Articolul 2:

noțiunea „Cadastrul de stat al apelor” va avea următorul cuprins:

„*Cadastrul de stat al apelor* – sistem informațional de stat ce conține evidența datelor referitoare la resursele de apă, gestionarea resurselor de apă, construcțiile hidrotehnice, zonele protejate, bilanțul apei, terenul fondului apelor;”

se completează cu următoarele noțiuni:

„*aglomerări* – zone în care populația și/sau activitățile economice sunt suficient de concentrate pentru a face posibilă colectarea apelor uzate orășenești și dirijarea lor spre o stație de epurare sau spre un punct final de evacuare;”

„*bilanțul apelor* – finalitatea calculelor de gospodărire a apelor, realizate la pregătirea schemelor și proiectelor, și determină coraportul resurselor de apă disponibile (volumelor apelor de suprafață și subterane disponibile pentru utilizarea multianuală garantată) și consumului de apă de calcul la nivelul prognozat de dezvoltare a economiei;”

„*construcții hidrotehnice* – construcții cu destinație de utilizare a resurselor de apă în diferite scopuri, protecția acestora, cât și pentru prevenirea efectelor distructive ale apelor, inclusiv a celor poluate;”

„*curs de apă* – masă de apă antrenată în mișcare, verigă a rețelei hidrografice, care curge în mod natural prin formele negative liniare de relief. Cursurile de apă pot fi permanente, intermitente și efemere, includ în sine râurile și pâraiele.

„*curs de apă permanent* – verigă a rețelei hidrografice în care se observă curgere de apă peste 10 luni din an.

„*curs de apă intermitent* – verigă a rețelei hidrografice în care nu se observă curgere de apă peste 6 luni din an.

„*curs de apă efemer* – verigă a rețelei hidrografice în care se observă curgere de apă doar în timpul căderii precipitațiilor și/sau topirii zăpezilor și un timp scurt după finisarea fenomenului.

„*râu* – curs de apă permanent sau intermitent, care se alimentează din precipitații atmosferice și ape subterane, ce curge prin albia formată de el însuși și are o lungime peste 10 km, cu o suprafață a bazinului de recepție peste 50 km².

„*pârâu* - curs de apă permanent sau intermitent, care se alimentează din precipitații atmosferice și ape subterane și are o lungime sub 10 km, cu o suprafață a bazinului de recepție sub 50 km².

„*heleșteu* - corp de apă format artificial prin îndiguirea unei suprafețe adiacente unui curs de apă destinat reproducerii și creșterii peștilor.

„*bazin de apă* - corp de apă temporar, cu umplere prin pompare sau gravitațional, destinată irigației și altor scopuri, cu excepția creșterii peștelui (pisciculturii).

La noțiunea „*iaz*” se exclude mențiunea „(*heleșteu*)”.

„*managementul bazinal* - este un sistem de management al resurselor de apă din cadrul unui bazin hidrografic;”

„*rețea hidrografică* – totalitatea cursurilor de apă permanente, intermitente și efemere lacurilor naturale și antropice de pe un anumit teritoriu;”

„*zone de protecție* – teritoriul aferent corpului de apă, astfel cum este definit în Legea nr. 440/1995 cu privire la zonele și fișiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă;”

„*zone sensibile* – corpurile de apă identificate drept zone sensibile, care includ:

a) lacuri naturale cu apă dulce, alte mase de apă dulce și estuare, care au fost determinate drept eutrofe sau ar putea deveni în curând eutrofe, dacă nu se iau măsuri de protecție;

b) ape dulci de suprafață destinate captării apei potabile și care ar putea conține o concentrație de nitrați superioară celei prevăzute de cerințele de calitate a mediului pentru apele de suprafață, stabilite de Guvern;”

3. Articolul 4

La alineatul (5) sintagma „*în condițiile legii*” se substituie cu sintagma „*fără bararea cursurilor de apă și doar în condițiile legislației*”.

Se completează cu un nou alineat cu următorul cuprins:

„(7) Lacul de acumulare, iazul și heleșteul se consideră corpuri de apă indivizibile constituite din următoarele bunuri: terenul aflat sub apă, fâșia riverană de protecție și construcția hidrotehnică”.

4. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

“**Articolul 10.** Comitetul districtului bazinului hidrografic

(1) Pentru fiecare district al bazinului hidrografic, organul central al administrației publice în domeniul mediului formează câte un comitet, în a cărui componență intră reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale și locale, ai comitetelor subbazinale, ai asociațiilor utilizatorilor de apă, ai societății civile și societății științifice.

(2) Principalele sarcini ale comitetului districtului bazinului hidrografic sunt:

a) consultă organul central al administrației publice în domeniul mediului la elaborarea, modificarea și completarea planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic, inclusiv la determinarea priorităților folosinței apei în cadrul districtului bazinului hidrografic, elaborarea măsurilor, determinarea termenelor de implementare a acestora și a rezultatelor planificate, elaborează propuneri și recomandă priorități de finanțare;

b) participă la monitorizarea implementării Planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic;

c) coordonează procesul de creare și funcționare a Comitetelor subbazinale, avizează planurile de gestionare a sub-bazinelor hidrografice și monitorizează implementarea acestora;

d) consultă organul central al administrației publice în domeniul mediului și organul administrativ de gestionare a resurselor de apă la elaborarea planurilor de gestionare a riscului de inundații și a riscului de secetă;

e) facilitează schimbul de informații dintre autoritățile statului, utilizatorii de apă și societatea civilă;

f) participă la cooperarea transfrontalieră pe bazine comune.

(3) Modul de constituire și de funcționare a comitetului districtului bazinului hidrografic, structura și atribuțiile acestuia sînt prevăzute într-un regulament aprobat de Guvern.

(4) Pentru desfășurarea activității curente, Comitetul districtului bazinului hidrografic are un Secretariat Tehnic permanent, structura și atribuțiile acestuia sînt prevăzute într-un regulament aprobat de Guvern.”

5. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

“**Articolul 14.** Cadastrul de stat al apelor

(1) Cadastrul de stat al apelor este ținut de organul central al administrației publice în domeniul mediului, prin autoritatea administrativă de gestionare a apei. Cadastrul conține date referitor la resursele de apă monitorizate, rețeaua hidrografică, corpurile de apă, construcțiile hidrotehnice, la zonele protejate, zonele și fișiile de protecție, precum și date despre captările și deversările de apă, bilanțul de apă, managementul bazinal, terenul fondului apelor, fără a se limita la acestea.

(2) Structura și conținutul Cadastrului de stat al apelor sunt stabilite printr-un regulament aprobat de Guvern.”;

6. Legea se completează cu articolele 19¹ și 19² cu următorul cuprins:

„**Articolul 19¹.** Zone protejate

(1) Corpurile de apă, desemnate drept zone protejate, se identifică și se cartografiază de către autoritatea administrativă de gestionare a apelor și, respectiv, de sănătate publică, în modul stabilit printr-un regulament aprobat de Guvern.

(2) La nivelul fiecărui district al bazinului hidrografic, înregistrarea și evidența corpurilor de apă desemnate drept zone protejate se va efectua prin intermediul Registrului zonelor protejate, parte componentă a Cadastrului de stat al apelor, și include următoarele tipuri de zone protejate:

a) *zonele desemnate pentru captarea apei potabile* din ape de suprafață și subterane cu un debit, în medie, mai mare de 10 m³ pe zi sau care deserveșc mai mult de 50 de persoane și corpuri de apă destinate unei astfel de utilizări în viitor;

b) *zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice de importanță economică* – fermele piscicole și lacurile de acumulare;

c) *corpuri de apă destinate recreerii*, inclusiv cele desemnate ca ape de îmbăiere;

d) *zonele sensibile la nutrienți, inclusiv zonele desemnate ca vulnerabile și zonele desemnate ca sensibile*, prioritar cele din aglomerările umane fără instalații de tratare a apelor uzate, cele unde se produc descărcări ale apelor uzate insuficient sau necorespunzător tratate și cele unde nu sînt sisteme pentru tratarea biologică a apelor uzate, identificate în baza unei metodologii, aprobate de Guvern;

e) *zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor*, unde întreținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important pentru protecția acestora, inclusiv zonele importante pentru rețeaua Emerald și zonele umede de importanță internațională.

(3) Registrul zonelor protejate se instituie și se administrează de organul central al administrației publice în domeniul mediului, prin autoritatea administrativă de gestionare a apei, în conformitate cu Legea nr. 71 din 22 martie 2007 cu privire la registre.

(4) Informația privind zonele protejate se înserează în planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic, la fiecare revizuire a acestuia, și trebuie să includă hărți care să indice amplasamentul fiecărei zone protejate și o descriere a legislației naționale, pe baza căreia au fost desemnate aceste zone.

(5) Organizarea și funcționarea Registrului zonelor protejate, precum și responsabilitatea autorităților publice cu atribuții în domeniu pentru furnizarea informațiilor și datelor necesare pentru elaborarea și actualizarea Registrului se stabilesc într-un regulament, aprobat de Guvern.

(6) Obiectivele de mediu pentru zonele protejate sunt stabilite în conformitate cu prevederile art. 38, alin. (1) și (6) și reprezintă măsurile cu un impact direct sau indirect asupra stării zonelor protejate, precum măsuri de control al captărilor de apă, măsuri care promovează utilizarea apei în mod eficient și durabil, măsuri de control al poluării difuze.

(7) Măsurile prevăzute la alin. (6) vor fi incluse în planul de gestionare a districtului bazinului hidrografic, elaborat în conformitate cu art. 19.

Articolul 19² . Construcțiile hidrotehnice

(1) În funcție de destinația de utilizare și protecție a resurselor de apă, construcțiile hidrotehnice se clasifică în:

- a) baraje;
- b) diguri de protecție contra inundațiilor;
- c) stațiile de pompare a apei;
- d) sisteme de irigare: bazine de apă și conducta de presiune;
- e) clădirile centralelor hidroelectrice;
- e) sonde arteziene;
- j) depozite de reziduuri lichide provenite din industrii și agricultură.

(2) Înregistrarea și evidența construcțiilor hidrotehnice se efectuează prin intermediul Registrului construcțiilor hidrotehnice, parte componentă a Cadastrului de stat al apelor.

(3) Registrul construcțiilor hidrotehnice se instituie și se administrează de organul central al administrației publice în domeniul mediului, prin autoritatea administrativă de gestionare a apei, în conformitate cu Legea nr. 71 din 22 martie 2007 cu privire la registre.

(4) Structura, conținutul, organizarea și funcționarea Registrului construcțiilor, precum și responsabilitatea autorităților publice cu atribuții în domeniu pentru furnizarea informațiilor și datelor necesare pentru elaborarea și actualizarea Registrului se stabilesc într-un regulament, aprobat de Guvern.

7. La articolul 38, alineatul (1) sintagma “zonelor de protecție” se substituie cu sintagma “zonelor protejate”.

8. Articolul 50, alineatul (2)

litera f) va avea următorul cuprins „*inventarierea anuală a stării construcțiilor hidrotehnice a iazurilor/lacurilor de acumulare din țară*”

se completează cu litera g) cu următorul cuprins „*alte lucrări necesare*”.

Nota informativă
asupra amendamentelor propuse în vederea îmbunătățirii
proiectului de lege pentru modificarea și completarea
Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011
nr. 59 din 28.02.2018

Amendarea proiectului de lege privind modificarea și completarea Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011 este necesară pentru a îmbunătăți cadrul legal din domeniul gestionării resurselor de apă și a terenurilor fondului apelor.

În acest sens se propune de completat articolul 1, litera a) prevederea că Legea apelor stabilește cadrul legal și pentru monitorizarea și evaluarea resurselor de apă.

Se propune modificarea cuvântului „*aprovizionare*” cu cuvântul „*alimentare*” în vederea unificării noțiunilor din lege cu cele din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13.12.201, Strategia de alimentare cu apă și sanitație (2014 – 2028), aprobată prin HG nr. 199 din din 20.03.2014.

Proiectul se propune a fi completat cu un șir de noțiuni necesare eficientizării prevederilor legii. Noțiunile „*aglomerări*”, „*zone protejate*” și „*zone sensibile*” au fost introduse în scopul asigurării temeiului legal de realizare a Planului național de acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova–Uniunea Europeană în perioada 2017–2019, aprobat prin HG nr. 1472 din 30.12.2016, care stabilește elaborarea unui șir de acte normative, după cum urmează:

- 1) Proiectul hotărârii de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind instituirea Registrului zonelor protejate, transpune Directiva 2000/60/CE, urma să fie realizat în Trimestrul I, 2018;
- 2) Proiectul hotărârii de Guvern pentru aprobarea Metodologiei privind delimitarea zonelor sensibile, transpune Directiva 91/271/CEE, termen de realizare Trimestrul IV, 2018;
- 3) Proiectul hotărârii de Guvern pentru aprobarea Metodologiei privind delimitarea aglomerărilor, transpune Directiva 91/271/CEE, termen de realizare Trimestrul IV, 2018;

De asemenea, se propune completarea în noțiunea de „*rețea hidrografică*” după cuvântul „*intermitente*” cu sintagma „*și efemere*” deoarece în Republica Moldova există și cursuri de apă temporare, de scurtă durată. Noțiunile „*bilanțul apelor*”, „*construcții hidrotehnice*”, „*managementul bazinal*” și „*rețea hidrografică*” au fost introduse pentru a asigura temei legal ansamblului de date și informații necesare completării și gestionării Cadastrului de Stat al Apelor.

Activitatea în domeniul delimitării terenurilor fondului apelor, și anume executorul lucrărilor Institutul pentru Organizarea Teritoriului și beneficiarii și/sau adiacenții terenurilor delimitate Agenția „Apele Moldovei” și/sau administrațiile publice locale de nivelul I și II, se confruntă cu interpretări diferite în cadrul legal ce țin de lipsa unor criterii clare de determinare a cursurilor de apă ca terenuri din fondul apelor proprietate publică a statului și terenuri din fondul apelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

În conformitate cu art. 2 al *Legii apelor nr. 272 din 23 decembrie 2011 și Codul Funciar nr. 828 din 25.12.1991* noțiunea de „*teren al fondului apelor*” este definită ca „*teren aflat sub ape, albiile cursurilor de apă, cuvetele lacurilor, iazurilor, rezervoarelor de apă, mlaștini, terenuri pe care sînt amplasate construcții hidrotehnice și alte structuri ale serviciului apelor, terenuri repartizate pentru fișiile de deviere (de pe maluri) a râurilor, a bazinelor de apă, a canalelor magistrale și a colectoarelor, precum și terenuri folosite pentru construcția și exploatarea instalațiilor ce asigură satisfacerea necesităților de apă potabilă, de apă tehnică, de apă curativă, altor necesități de interes public*”.

În *Legea nr. 29 din 05.04.2018 privind delimitarea proprietății publice*, conform art. 9, lit. b) drept bunuri ale domeniului public al statului inclusiv sunt și „*corpuri de apă de suprafață, situate pe teritoriul a 2 sau mai multe raioane ori pe teritoriul unui singur raion și destinate protecției sistemului energetic, necesităților domeniului transporturilor și altor servicii de stat, terenurile corpurilor de apă de frontieră, terenurile fondului apelor proprietate publică a statului, inclusiv terenurile fișiiilor riverane de protecție a apelor și zonelor sanitare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, sistemele de irigare și desecare și alte construcții hidrotehnice proprietate publică a statului*”. Pentru bunuri ale domeniului public al unităților administrativ-teritoriale conform art. 11, lit. b) sunt prevăzute „*corpuri de apă de suprafață și terenurile aferente acestora, terenurile fondului apelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, inclusiv terenurile fișiiilor riverane de protecție a apelor, digurile de apărare împotriva inundațiilor, sistemele de irigare și desecare, terenurile aferente, alte construcții hidrotehnice proprietate a unității administrativ-teritoriale, cu excepția bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b)*”. Astfel în articolele 9 și 11, al *Legii prenotate*, nu se fac trimiteri la careva criterii de diferențiere dintre cursurile de apă cu fâșiile sale riverane de protecție, teren fondul apelor, care sunt în proprietate a statului și cele din proprietatea administrațiilor publice locale, sintagma subliniată cu același conținut se repetă în ambele articole.

În prezent se operează cu noțiunea de „*râu*”, ca verigă a hidrografiei și se referă la termenul folosit în *Legea nr. 440 din 27.04.1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă*, în care se stipulează că râurile și râurile mici se consideră acele cursuri de apă ce au lungimi cuprinse între 10 și 100 km, fără alte criterii de identificare.

În data de 06.07.2018 Agenției Relații Funciare și Cadastru a plasat pentru dezbateri publice *Proiectul de Hotărâre de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de delimitare a bunurilor imobile proprietate publică*, în care este necesar de a fi propuse unele articole mai desfășurate și mai

clare la tema regimului juridic asupra cursurilor de apă, dar din lipsa unor noțiuni clare a cursurilor de apă și a clasificării sintetice ale acestora în Legea apelor 272/ 2011, se consideră oportun de a fi definite, conform *Normativului în Construcții, Construcții Hidrotehnice și Pentru Îmbunătățiri Funciare, Hidrologie, Hidrogeologie, Lucrări de Amenajare a Bazinelor Hidrografice ale Torenților și de Îmbunătățiri Funciare. Terminologie, NCM D.01.01-97*, următoarele noțiuni la art. 2: **curs de apă, curs de apă permanent, curs de apă intermitent, curs de apă efemer, râu, pârâu, heleșteu, bazin de apă.**

O altă problemă sunt pierderile majore a resurselor de apă a râurilor mici din Republica Moldova, în condițiile schimbărilor climatice, ce se realizează prin evaporarea apei de pe oglinda iazurilor/lacurilor de acumulare.

S-a demonstrat, că, în rezultatul evaporației suplimentare de pe suprafața oglinzii apei iazurilor/lacurilor de acumulare, scurgerea naturală se poate diminua peste limitele admisibile.

Această situație este specifică pentru tot teritoriul Republicii Moldova, dar mai pronunțat pentru regiunea de sud (râurile Ialpuș, Mussa), unde, în rezultatul scurgerii naturale mici (sub 20 mm anual) și a pierderilor nerambursabile la evaporația adițională (350-400 mm anual), degradarea resurselor de apă ajunge la 20-40% anual.

Pentru îmbunătățirea situației hidrologice a râurilor mici din țară, combaterea secării și dispariției râurilor în urma îndiguirilor și barării cursurilor de apă, pentru protecția ecosistemelor bazinelor râurilor se propune modificarea și completarea alin. (5) art. 4 al Legii apelor 272/2011 cu sintagma *"fără bararea cursurilor de apă și doar în condițiile legislației"*.

Pe motivul apariției unor interpretări eronate la tema dreptului de proprietate asupra bunului, între noțiunile de bunuri imobile ca teren cu construcție hidrotehnică și obiect acvatic, se propune completarea art. 4 cu alin. (7), cu următorul text *„Lacul de acumulare, iazul și heleșteul se consideră drept corpuri de apă indivizibile constituite din următoarele bunuri: terenul aflat sub apă, fâșia riverană de protecție și construcția hidrotehnică”*.

Se propune înlocuirea articolului 10 cu privire la Comitetul districtului bazinului hidrografic, cu următorul text: *„Articolul 10. Comitetul districtului bazinului Hidrografic*

(1) Pentru fiecare district al bazinului hidrografic, organul central al administrației publice în domeniul agriculturii, dezvoltării regionale și mediului formează câte un comitet, în a cărui componență intră reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale și locale, ai comitetelor subbazinale, ai asociațiilor utilizatorilor de apă, ai societății civile și societății științifice.

(2) Principalele sarcini ale comitetului districtului bazinului hidrografic sunt:

a) consultă la elaborarea, la modificarea și la aprobarea planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic, inclusiv la determinarea

priorităților folosinței apei în cadrul districtului bazinului hidrografic, elaborarea măsurilor, determinarea termenelor de implementare a acestora și a rezultatelor planificate, elaborează propuneri și recomandă priorități de finanțare;

b) participă la monitorizarea implementării Planului de gestionare a districtului bazinului hidrografic;

c) coordonează procesul de creare și funcționare a Comitetelor sub-bazinale, avizează planurile de gestionare a sub-bazinelor hidrografice și monitorizează implementarea acestora;

d) consultă organul central al administrației publice în domeniul agriculturii, dezvoltării regionale și mediului și a organul administrativ de gestionare a resurselor de apă la elaborarea planurilor de gestionare a riscului de inundații și a riscului de secetă;

e) facilitează îmbunătățirea nivelului parteneriatului de apă în managementul integrat al resurselor de apă, asigurarea schimbului de informații dintre autoritățile statului, utilizatorii de apă și societății civile;

f) participă la cooperarea transfrontalieră pe bazine comune.

(3) Modul de constituire și de funcționare, structura și atribuțiile comitetului districtului bazinului hidrografic, și a Secretariatului Tehnic permanent al fiecărui Comitet, sânt prevăzute într-un regulament aprobat de Guvern.” Modificările propuse reies din experiența cu privire la organizarea și funcționarea Comitetelor, care au fost create prin *Hotărârea Guvernului nr. 250 din 03.04.2014 privind aprobarea componenței nominale a comitetelor districtelor bazinelor hidrografice.* În toți acești ani Comitetul a funcționat ne eficient. Ineficiența a fost cauzată de fluctuațiile de cadre din instituții și lipsa unui secretariat tehnic permanent. Astfel, principalele modificări se referă la: componența Comitetelor să fie aprobată de către autoritatea centrală de mediu și nu de Guvern; atribuirea Comitetului unor sarcini suplimentare și reducerea unor sarcini pe care acesta nu le poate asuma/îndeplini (ex. delimitarea și clasificarea corpurilor de apă, or pentru aceasta sunt create grupuri de lucru speciale); prevederea unui secretariat tehnic permanent. Aprobarea modificărilor respective vor genera modificarea/completarea *Hotărârii Guvernului nr. 867 din 01.11.2013 pentru aprobarea Regulamentului-tip privind modul de constituire și de funcționare a comitetului districtului bazinului hidrografic.*

Se propune înlocuirea art. 14 alin. (1) cu următorul text:

„(1) Cadastrul de stat al apelor este ținut de organul central al administrației publice în domeniul mediului, prin autoritatea administrativă de gestionare a apei. Cadastrul conține date referitor la resursele de apă monitorizate, rețeaua hidrografică, corpurile de apă, construcțiile hidrotehnice, la zonele protejate, zonele și fâșiile de protecție, precum și date despre captările

și deversările de apă, bilanțul de apă, managementul bazinal, terenul fondului apelor, cu completări după caz.’’

În formularea dată se descrie succint structura și conținutul cadastrului de stat al apelor, deja definitivate, ca componentă a Sistemului Informațional Integrat de Mediu, care este în proces de elaborare la Ministerul Agriculturii Dezvoltării Regionale și Mediului. Articolul 19, alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins: „d) evaluarea ariilor naturale protejate existente, a zonelor de protecție stabilite în conformitate cu legislația și a zonelor protejate, precum și identificarea necesității de stabilire a unor noi arii sau zone ori de modificare a celor existente;” pentru că definiția Cadastrului de Stat al Apelor implică întocmirea unei baze de date ce reprezintă inventarierea, clasificarea, evidență și sinteză a datelor referitoare la rețeaua hidrografică, resursele de apă, lucrările de gestionare și a apelor, zonele protejate, etc., iar modificarea vine să stabilească autoritatea de creare și administrare a bazei de date, care va fi Agenția „Apele Moldovei”.

Completarea legii cu art. 19¹, reiese din prevederile *Directivei-cadru ape 2000/60*, Registrul zonelor protejate va include zonele deja existente, cu excepția Zonei 4, și pentru care cadrul de reglementare este stabilit conform legislației în vigoare, după cum urmează:

1) zonele desemnate pentru captarea apei potabile din ape de suprafață și subterane cu un debit, în medie, mai mare de 10 m³ pe zi sau care deservește mai mult de 50 de persoane și corpuri de apă destinate unei astfel de utilizări în viitor, stabilită conform **Hotărârii Guvernului nr. 949 din 25.11.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind zonele de protecție sanitară a prizelor de apă;**

2) zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice de importanță economică – fermele piscicole și lacurile de acumulare, stabilită conform **Legii nr. 149 din 08.06.2006 privind fondul piscicol, pescuitul și piscicultura;**

3) corpuri de apă destinate recreerii, inclusiv cele desemnate ca ape de îmbăiere, stabilite conform **Hotărârii Guvernului nr. 737 din 11.06.2002 privind reglementarea funcționării zonelor de recreere aferente bazinelor acvatice;**

4) zonele sensibile la nutrienți, inclusiv zonele desemnate ca vulnerabile și zonele desemnate ca sensibile – în primul rând, cele din aglomerările umane fără instalații de tratare a apelor uzate, cele unde se produc descărcări ale apelor uzate insuficient sau necorespunzător tratate și cele unde nu sînt sisteme pentru tratarea biologică a apelor uzate. **Conform PNAAA în trimestrul IV, 2018 urmează a fi elaborat proiectul hotărîrii Guvernului pentru aprobarea Metodologiei privind delimitarea zonelor sensibile; Transpune Directiva 91/271/CEE a Consiliului Comunității Europene din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale**

5) zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor, unde întreținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important pentru

protecția acestora, inclusiv zonele importante pentru rețeaua Emerald și zonele umede de importanță internațională– din această categorie fac parte ariile protejate de stat prin cadrul juridic existent **Legea fondului ariilor naturale protejate de stat nr. 1538 din 25 februarie 1998**, Rețeaua Emerald din Republica Moldova fiind concepută ca parte componentă a Rețelei Ecologice Naționale și reprezintă o parte integrală a Rețelei Ecologice Pan-Europene, iar prin ratificarea de către Republica Moldova a Convenției Ramsar prin Hotărârea Parlamentului nr. 504 -XIV din 14 iulie 1999, țara noastră a devenit membru al acestei convenții în 2000, când a fost recunoscută prima Zonă Ramsar din țara noastră „Lacurile Prutului de Jos” - (20 iunie 2000), apoi a urmat Zona Ramsar „Nistrul Inferior” - (20 august 2003) și Zona Ramsar „Unguri-Holoșnița” - (14 septembrie 2005), toate având o suprafață 94 705 ha. Menționăm că, cea mai mare Zonă Ramsar „Lacurile Prutului de Jos”, a primit avizul Guvernului Republicii Moldova privind fondarea Rezervației Biosferei „Prutul de Jos”. De menționat că heleșteiele acestei rezervații care fac parte din zonele de importanță internațională RAMSAR, sunt cele mai valoroase zone pentru migrația păsărilor de apă. Lacurile Beleu, Rotunda și Manta servesc ca popas în timpul migrației de toamnă și **primăvară unui număr mare de specii de păsări acvatică și semiacvatică.**

Mai mult, completarea proiectului cu prevederile respective a fost efectuată prin prisma recomandărilor Raportului privind exercițiul de evaluare a proiectelor de lege în scopul consolidării practicii de lucru cu ACQUIS-UL UE și Acordul de Asociere, elaborat în cadrul proiectului TWINNING „Consolidarea capacităților Parlamentului Republicii Moldova în procesul de armonizare a legislației naționale cu legislația UE”.

Clasificarea construcțiilor hidrotehnice a fost discutată în mai multe ședințe de lucru cu toți actorii cheie în domeniul respectiv. Astfel, a fost propusă următoarea clasificare:

- a) baraje;
- b) diguri de protecție contra inundațiilor;
- c) stațiile de pompare a apei;
- d) sisteme de irigare: bazine de apă și conducta de presiune;
- e) clădirile centralelor hidroelectrice;
- e) sonde arteziene;
- j) depozite de reziduuri lichide provenite din industrie și agricultură.

Modificarea respectivă este condiționată de asigurarea realizării *Planului național de acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova–Uniunea Europeană în vederea aplicării dispozițiilor Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații*, menționată în art. 27 al *Hotărârii Guvernului nr. 590 din 21.06.2018 cu privire la aprobarea Concepției reformei sistemului național de gestionare, prevenire și reducere a consecințelor inundațiilor*, care stabilește crearea Registrului construcțiilor hidrotehnice și evaluarea stării tehnice a construcțiilor hidrotehnice.

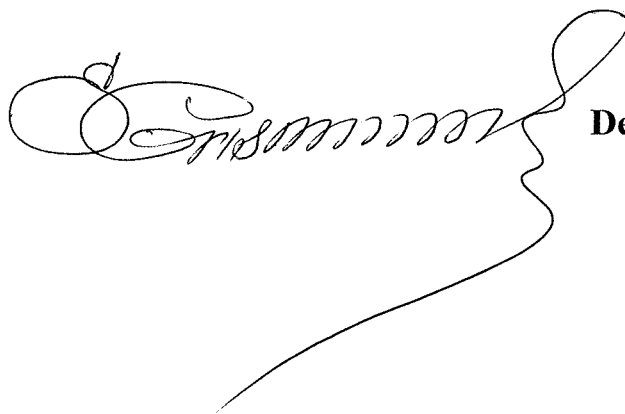
Concomitent menționăm că toate activitățile propuse: Crearea Cadastrului de Stat al Apelor, Registrului zonelor protejate, Registrului construcțiilor hidrotehnice au acoperire financiară din cadrul *Proiectului SDC-ADA „Consolidarea cadrului instituțional în sectorul aprovizionării cu apă și sanitație în Republica Moldova”*. Modificarea propusă în alin. (1) art. 38 este necesară pentru a elimina confuzia dintre noțiunile de „zonă de protecția” și „zonă protejată”.

Completarea lit. f) din alin. (2) art. 50, a fost propusă din următoarele considerente: pentru prevenirea inundațiilor, Autoritățile Republicii Moldova efectuează anual inventarierea construcțiilor hidrotehnice a iazurilor/lacurilor de acumulare, cu scopul stabilirii corecte și oportune a lucrărilor de reparație a acestora și obținerii sistematice a datelor privind starea și condițiile funcționării construcțiilor hidrotehnice, și întreprinderii la timp a măsurilor de evitare a accidentelor, elaborării și executării măsurilor de reparație a construcțiilor hidrotehnice, și de mărire a fiabilității acestora.

Din an în an inventarierea iazurilor/lacurilor de acumulare din țară se efectuează în mod nesatisfăcător din diferite motive.

Unul din motivele date este faptul că, lipsește reglementarea normativă, pentru crearea Comisiilor mixte de inventariere a bazinelor de apă care ar asigura conlucrarea dintre autoritățile publice locale și autoritățile publice centrale. Comisiile date, având ca scop inventarierea bazinelor de apă din teritoriu din punct de vedere ecologic, juridic și hidrotehnic.

Astfel, adăugarea punctului f) în alineatul 2 al art. 50 din legea menționată cu textul „*inventarierea anuală a stării construcțiilor hidrotehnice a iazurilor/lacurilor de acumulare din țară*”, va permite reducerea riscului sporit de inundații a localităților din preajmă prin lucrări de reabilitare a construcțiilor hidrotehnice a iazurilor/lacurilor de acumulare.

Simion GRIȘCIUC
Deputat în Parlament